

Θρασύβουλος Ζαΐμης.

‘Ο μαιράτος ἔκεινος κοπετδὲ ὅστις ἐπὶ μικρὸν διαλείπων ἀκούεται οὕτω συγγάνεις κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη ἐν τῷ Πολυανδρίῳ τῆς πρωτευούστης τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἀντί^τ χῆς καὶ τελευταῖον διασαλπίσας ἀπανταχοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὴν ἀπώλειαν ἑτέρου πρωταγωνιστοῦ τῆς θορυβώδους σκηνῆς τῶν πολιτικῶν. ‘Ο κατὰ τὴν νύκτα τῆς Σεντς παρελθόντος Ὀκτωβρίου αἴφνης ἀποδημήσας εἰς Κύριον Θρασύβουλος Ζαΐμης ἀξιος ἦν ἐν πλείστοις οὐδὲ τοῦ μεγάλου κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν ἀποδειχθέντος πατριώτου Ἀνδρέου, μεταξὺ δὲ τῶν διακρινουσῶν αὐτὸν ἀρετῶν διέπρεπον ἡ τιμιότης καὶ ἡ ἀκεραιότης τοῦ χαρακτῆρος, ἡ εὔσυνειδησία μεθ’ ἣς εἴτε ὡς πρωθυπουργὸς, εἴτε ὡς ὑπουργὸς, εἴτε ὡς ἀπλοὺς βουλευτὴς ἤγωνίζετο ὑπὲρ τῆς πιστῆς τῶν νόμων ἐφαρμογῆς, τὸ θάρρος μεθ’ οὐ καὶ τὰς ἐκ τῶν ἄνω καὶ τὰς ἐκ τῶν κάτω ὑπερβασίας ἀπέκρουεν. ‘Ως κοινοβουλευτικὸς ῥήτωρ ἤκουετο λίαν ἀσμένως καὶ διότι οἱ λόγοι αὐτοῦ ἐνισχύοντο ἐκ τῆς πρὸς τὸν χαρακτῆρα ὑποληψεως τῶν ἀκροωμένων καὶ διότι εὐπαίδευτος καὶ φιλαναγνώστης ἐκέκτητο πολλὴν τὴν γάριν καὶ τὴν εὐφράδειαν. ‘Η ἀπώλεια αὐτοῦ κατελύπησε τὴν Ἑλλάδα οὐ μόνον ὡς στερηθεῖσαν τῶν ἀνωτέρω σπανίως ἀπαντωμένων ἐν τῷ αὐτῷ πολιτευομένῳ προσόντων ἀλλὰ καὶ ὡς ἀναλογιζομένην ὅτι ἐν τῇ ἀκρῇ ἔτι τῆς ἡλικίας τελευτήσας—διότι πεντήκοντα καὶ ὅκτὼ μόνον ἔφερεν ἔτη—ἡδύνατο καὶ ἔμελλε πολλὰς ἀκόμη νὰ προσενέγκῃ τῇ πατρίδι ἐκδουλεύσεις. ‘Ο πρόωρος θάνατος τοῦ οιοῦ αὐτοῦ ἐθεωρήθη ὑπὸ πάντων ὡς ἐπιταχύνας τὴν τελευτὴν τοῦ μακαρίτου Θρασύβουλου Ζαΐμην ἀλλὰ μὴ λησμονήσωμεν ὅτι τοὺς πολιτικοὺς τῆς Ἑλλάδος ἐξαντλεῖ κυρίως ἐνωρίς ἡ ἀδιάκοπος συγκίνησις ἢν προξενοῦσιν αὐτοῖς οἱ ἀγῶνες πρὸς διάσωτιν τοῦ πανταχόθεν πολεμουμένου Ἑλληνισμοῦ καὶ πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ μεγαλείου τῆς πα-